

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vsa leta 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljanja naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrate po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se levo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Klerikalci v dež. zboru.

I.

Kranjski deželni zbor se najbrž za nekaj časa preloži. Vsa dežela je nestrpno čakala, kdaj se že snide dež. zbor in začne svoje delovanje, ker je vsa dežela navezana na podpore dež. zbora. Zlasti pa je na te podpore navezano kmetstvo prebivalstvo, ker bi brez njih bilo izročeno popolnemu gospodarskemu propadu.

Toda upanja kmetijskega prebivalstva se niso izpolnila. Deželni zbor kranjski ne more zborovati, se ne more posvetiti delu in to po krivdi tistih ljudi, ki jih je kmet poslal kot svoje zastopnike v deželni zbor. Pod duhovniškim pritiskom izvoljeni kmetijski poslanci so onemogočili vsako delovanje v korist kmeta.

Zgodovina parlamentarizma ne pozna slučajev, da bi bila kaka stranka s tako frivolnostjo in s tako brezvestnostjo onemogočila redno delovanje kakega zakonodajnega zastopa, kakor pri nas. Obstrukcija je sicer tuintam prišla v navado, zlasti v dunajskem parlamentu, ali tako brez vsakega najmanjšega povoda, kakor v našem deželnem zboru, še ni bila nikjer začeta in na tako surov, na tako neznansko lopovski način se ni še nikjer vodila, tudi ne v dunajskem parlamentu, ko je poslal Badeni policijo nad obstrukcioniste.

Nastop klerikalcev nas ni presenetil. Poznamo Šusteršiča in Brejca, Schweitzerja in Jakliča ter vemo, da so to ljudje, ki niso sposobni za resno delo in tudi veselja nimajo za delo, ker imajo srce samo za svoj žep, politika pa jim je le sredstvo za njih sebične namene.

Ti ljudje so upali, da dobe v dež. zboru večino in ko se jim je ta naklep izjalovil, ko je bilo gotovo, da svojih sebičnih namenov ne uresničijo, so bili tudi že odločeni, da sploh ne

pripuste deželnozborskega delovanja.

Že pred meseci je Šusteršič napovedoval obstrukcijo v deželnem zboru in oznanil jo je tudi v nedeljo v »Katoliškem domu«. Svojo obljubo je tudi izpolnil, kakor je vsakdo lahko v naprej vedel, kdor le količkaj pozna tega človeka, ki v nobeni stvari ne pozna meje in je sploh po svojem značaju bolj bodoben živini kakor človeškemu bitju. Šusteršič je hotel imeti obstrukcijo za vsako ceno in ker ni imel uzroka zanj, si je uzrok poiskal in ga takorekoč za lase privlekel.

Tak uspeh, kakor so ga dosegli klerikalci, je jako po ceni. Razgraja lahko tudi jeden sam poslanec in zadržuje s tem parlamentarno delovanje, a če mislijo Šusteršič in njegovi kumpani, da dosežejo še kaj več, ako mislijo, da se bo večina deželnega zbora uklonila njihovemu terorizmu, se krvavo motijo. Pač se je zgodilo, da je v dunajskem parlamentu vlada kapitulirala pred obstrukcijo, ali to se niti tam nikdar več ne zgodi, kaj šele v deželnem zboru kranjskem! Le tega naj klerikalci nikar ne mislijo, da bodo s škandali podvrgli večino svojih volji in da bodo s škandali terorizirali celo zbornico. Večina si nikdar in nikjer ne da ukazovati od manjšine in se tudi v kranjskem deželnem zboru ne bo plesalo tako, kakor bi radi Šusteršič in njegovi pajdaši. Če ni mogoče voditi deželne uprave z deželnim zborom, naj se pa vlada brez deželnega zbora. Kakor je vlada na Goriškem več let izhajala brez deželnega zbora, ker so slovenski poslanci bili v abstinenci, kakor se ni nikdar zmenila za to, da delajo ali so delale abstinenco manjšine v štajerskem, v istrskem in v tržaškem deželnem zboru, tako se tudi ne sme dati zbegati po nastopu klerikalne stranke v deželnem zboru

kranjskem. Ako klerikalci nečejo dopustiti stvarnega dela, ako nečejo respektirati načela parlamentarizma, naj nosijo tudi posledice.

Novo mesto in Šuklje.

Z Dolenjskega, 13. junija.

Kdor je doživel volilne borbe v dolenjskih mestih leta 1885 in pozneje, pač ni mogel misliti na to, da si bosta kdaj tako v laseh bivši naš deželni in državni poslanec, dvorni svetnik Šuklje in njegov glavni agitator na Dolenjskem, g. dr. Slanc, in da bode prvi pobijal v »Slovencu« stranko, katera ga je po hudem boju in težavni zmagi vzdignila na površje in mu pomagala do politične veljave. Kdo bi bil mislil, da bode moralo Novo mesto svojo dejansko posest, svojo staro gimnazijo kdaj braniti proti svojemu mnogoletnemu poslancu, kateremu je opetovano izkazalo svoje zaupanje! »Slovenec« sotruden — j — v svojih člankih »polipi in dobrote« sam priznava, da je ponudba vasi ali predmestja Kandije in prizadevanje za premestitev gimnazije v Kandijo njegovo delo. Ravno to prizadevanje pa je dalo povod polemiki med dr. Slancem in Šukljem. Kdor je zmožen objektivno presojati vso zadevo, ne more zameriti Novomeščanom, ako se z vso silo vpirajo Šukljem in nakani. G. Šuklje v svoji polemiki proti dr. Slancu, kakor tudi sicer pri mnogih drugih prilikah, ni samo dokazal, da zna dobro mlatiti po svojih protivnikih, ampak tudi, da mu v polemiki manjka potrebne objektivnosti in doslednosti, da strast slepi.

Akoravno se ne strinjamo povsem s pismom dr. Slanca, mu moramo vendar priznati, da je mož ostal dosleden in da se živo poganja za interese naše metropole, katere je zagovarjal in jih je moral zagovarjati tudi g. — j —, dokler je bil poslanec tega mesta. Ne bodemo se spuščali na nizko stališče, ne bodemo mu očitali in ne zavidamo mu lepe pokoj-

nine, prepričani, da bi bil po svojih različnih zmožnostih tudi brez politike dosegel pošteno eksistenco, ako bi bil skrbel samo za se in za svojo družino. Tudi ne bodemo preiskovali, ali je njegovo novo versko prepričanje pravo in pristno ali ne, vse to je čisto njegova osebna zadeva. Ne vmešavamo se v njegove privatne zadeve ter se ne dotikamo njegove osebne poštenosti, kakor je ne odrekamo njegovemu ljubljencu gosp. Štemburju, katerega tudi »liberalci« radi obiskujejo. O vsem tem ni govora. G. Štembur je znan humorist, ki dela večkrat dobre, včasih pa tudi slabe dovtype in šale, kar se naposled človeku tudi v Kandiji lahko pripeti, kakor je že razpoložen. Mož ima uglajeno kožo ter se ne huduje nad tem, ako se tudi semtertje ujame v lastne šale. Gosp. Štembur je praktičen gospodar, kateremu je ljubša njegova gostilna kakor deželnozborski mandat, ki mu je bil lansko leto na razpolago, in ljubša, nego vsa politika. Mož gotovo sam ni prišel na to, da je »Slov. Narod« napadal njegovo osebno poštenost ter se je moral natišem smejati, da je g. dvorni svetnik tako ogorčen zaradi njega. Vsaj tisti, ki bolj oddaleč gledamo na te lokalne prepire, sodimo tako. Nihče ne očita Kandijancem »moralne propalosti« v obče, a povdarjati ne moremo dovolj glasno, da imamo pred očmi politično poštenost in da, žali bog, ravno na Slovenskem čedalje bolj propada politična morala. Res je sicer, da dandanes vsa politika obstoji skoraj iz samih kompromisov in koncesij in da mora politik, ako hoče kaj doseči, večkrat kaj popustiti in koncedirati, a tudi v tem dirindaju ne sme mož prekucniti vse preteklosti v blato, vreči od sebe značaj in načela, za katera se je boril od mladih let. Tudi v politiki moramo zahtevati značajnost in doslednost in ostati možje!

Iz člankov g. Š. v »Slovencu« smo dobili prepričanje, da mu jih je narekovala jeza in srd nad tem, da mu dolenj-

LISTEK.

Spomladi.

Spisal Guy de Maupassant.
(Konec.)

Hrepenenje po prostosti je tako naraslo, da sem se naposled drznil pri vsem svojem strahu stopiti pred svojega šefa. Ta je bil mal tiran, ki se je vedno togotil. Rekel sem, da sem bolan. Pogledal me je ter zakričal:

»Ne verjamem tega! Pa dobro, idite! Toda, ali menite, da se biró s takimi ljudmi, kakor ste Vi, lahko vzdrži?«

Jaz pa sem šel k reki. Bilo je tako vreme kakor danes, in stopil sem tudi na »Mouche«, da se peljem v Saint Cloud.

Ah, gospod, da bi mi bil šef vsaj od bil dopust!

Zdelo se mi je, kakor da sem pod solncem prenovljen. Začel sem vse ljubiti, ladijo, reko, drevesa, hiše, svoje sosede, vse! Sililo me je nekaj, da poljubim, kar si že bodi. To je bila ljubezen, ki je razprostrla svoje mreže.

Pri Trocadero je prišlo najedenkrat mlado dekle z malim zavojem na parnik ter sedlo meni nasproti.

Lepa je bila, dà, monsieur, zelo lepa. Ali tako čudno je, da človeku spomladi

ženske bolj ugajajo, če je vreme lepo. Potem imajo nekaj posebnega na sebi, neko mikavnost posebne vrste. To je približno tako, kakor če se po kosu sira napravi požirek dobrega vina.

Jaz sem pogledal njo in ona mene — ali samo zdajnjaz, ravno tako kakor Vaša. Ko sva se nekaj časa medsebojno ogledala, sem si mislil, da se pozna že zadosti, da začnem pogovor, in začel sem, ona pa je odgovarjala. Minuto za minuto je postajala zgovornejša, jaz pa sem postal pijan; tega Vas uverjam, gospod!

V Saint Cloudu je morala nekaj opraviti in je izstopila — jaz seveda z njo. Ko se je vrnila, je ravno odplaval parnik. Hodil sem mimo nje, in oba sva s slastjo vsrkavala vase sveži, vonjivi pomladni zrak.

»V gozdu bi bilo krasno, mislim«, sem rekel.

»Ah, da!« je odgovorila.

»Ali bi želeli, da se izprehodiva v gozdu, gospica?«

S hitrim pogledom me je pomirila od zdolaj do gor, kakor da bi se bila hotela prepričati o mojih namelih; potem pa je po kratkem obotavljanju pritrdila. Kmalu sva bila pod zelenečimi drevesi. Tu pa tam je še ležalo velo listje pretečene jeseni na tleh, pod njim pa je že brstelo zelenje, svetlo v trepetajočem solnčnem

svitu, oživiljeno z neštevilnimi malimi in velikimi bitji, ki so se veselila v šepetu prihajajoče pomladi, in stoglasno petje ptičev je napolnjevalo zrak. Tedaj je začela moja prijateljica, omamljena od vonja gozda in pomladne radosti, teči in jaz sem ji sledil, šaleč se ter skakal razposajeno. Človek postane včasih zopet otrok, gospod!

Nato je objestno zapela pesmico, operne melodije, spev Musette. Kako poetično mi je zvenel takrat!... Skoro jokalo sem se. Vsa ta radost me je napravila tedaj popolnoma norega. Ne vzemite si nikdar žene, ki pri izletu na deželo poje, posebno take ne, ki poje pesem Musette!

Kmalu pa se je moja prijateljica utrudila in sedla na zelen griček. Šel sem k njenim nogam ter prijel njeni roki, mali nežni roki, polni sledu, ki ga je pustilo na njih šivanje; ko sem to zagledal, sem postal posebno nežen in mi. »To so svete brazgotine dela«, sem si mislil. Ah, gospod, moj ljubi gospod, ali veste, kaj to pomeni, svete brazgotine dela? To pomeni vse klepetanje v delavnici, vse temne dvoumnosti, ki se pravijo šepetaje, okuženje duše z vsemi umazaniami dogodbicami, izpodbijanje čistosti, vso surovost onega blebetanja, vse zlo vsakdanjega življenja, vso omejenost ženskega mišljenja, ki obvladuje tiste, ki nosijo na prstih svete brazgotine dela.

Potem sva si dolgo gledala v oči. Ah, to žensko oko! Kaka moč je v njem! Kako oslepi, kako mika, kako premaga in vlada človeka! Kako globoko se ti zdi, kako nedoumno, kako polno obljub! To se imenuje: V dnu srca brati! Ah, gospod! Kaka neumnost! Če bi se ženski res moglo brati v dnu srca, bili bi mi pač pametnejši.

Naposled sem bil popolnoma omrežen, bil sem nor in hotel sem jo objeti. »Roke strani!« se je glasil odgovor.

Pokleknil sem pred njo ter ji odprl vse svoje srce; šepetal sem ji vse ljubeznivosti, ki sem jih občutil. Začudila se je, ker sem svoje vedenje tako izpremenil, in pogledala me je z zvitim pogledom, kakor da deje sama sebi:

»Aha, tako se moram s Teboj igrati, moj dragec! Dobro, bomo že videli.«

Moja bi bila postala, brez dvoma; pozneje sem spoznal svojo nesposobnost; ali kar sem takrat hotel, to ni bil polten užitek, ampak nekaj idealnejšega: Hotelo se mi je po nežnosti. Bil sem sentimental, namesto da bi bil svoj čas porabil za kaj boljšega.

Ko ji je bilo mojega zagotavljanja, da jo ljubim, zadosti, se je vzdignila in vrnila sva se v Saint Cloud; šele v Parizu sva se ločila. Ko sva šla domov, je bila tako žalostna, da sem jo moral vprašati, kaj je vzrok temu.

ska mesta pri zadnjih volitvah niso ponudila mandata. Priznamo odkrito, da ima Šuklje kot poslanec posebno za Dolenjsko velike zasluge in da bi bil posebno sedaj, ko ni več aktiven uradnik ter ima proste roke, po svojih zmožnostih in izkušnjah naš najboljši zastopnik v državnem in deželnem zboru. Ako mu navzlic vsem zaslugam in sposobnostim zavedni volilci dolenjskih mest niso ponudili nobenega teh dveh mandatov, niso tega storili lahkim srcem, ampak imeti so morali za to tehtne razloge. Njegovo večkrat neumljivo postopanje mu je izpodbijalo zaupanje pri zavednih in napredno mislečih volilcih dolenjskih mest, kateri so bili nekdanj tako navdušeni zanj. Ako smo se razdvojili, kdo je temu kriv in kdo je izpremenil svoje mišljenje, spozna večina volilcev dolenjskih mest ali pa g. dvorni svetnik Šuklje. Mi mislimo, da on.

Volili smo ga prvokrat, akoravno kot vladni kandidat pod baronom Winklerjem ni bil popularen, s prepričanjem, da bode vedno hodil pod zastavo napredka in sicer tem odločneje, kolikor bolj neodvisen postane. Zaradi tega mu tudi nismo očitali, ampak celo želeli, da tudi nase ne pozabi, kolikor se to strinja z mandatom. Gosp. Šukljeto je dobro znano, koliko trpé naša mala mesta pod novo katoliško (!) gospodarsko organizacijo, kako se množe redovi v naši deželi, katera se hoče pospaniti. Stare konservativne stranke ni več v deželi ali vsaj vpliva nima nikakega. Reprezentanta sedanjih političnih strank v deželi sta dr. Tavčar in dr. Šusteršič, odločitevi, s katerim teh dveh voditeljev naj gremo, za naprednjake ni bila težka. Tudi pri nasprotni stranki se dobé močje, s katerimi bi se dalo sporazumeti in najti modus vivendi, a z dr. Šusteršičem, kateri sedaj terorizira deželo, je to nemogoče. Ločijo nas ne samo načela, ampak tudi njegova individualnost. Mi pomilujemo g. Šukljeto, da se mora zagovarjati v listu, kateri dela do sedaj pri nas nepoznato reklamo za Šusteršiča. Ako dr. Šusteršič slučajno pride na Dunaj ali kihne na svojem sedežu, že objavi »Slovenec« razprto tiskan brzojav, kako se naš državni in deželni poslanec v potu svojega obraza in požrtvovalno trudi za svoje volilce.

Kako je g. —j— še pred dvema letoma mislil o dr. Šusteršiču, je drastično spisal v svojih člankih »recontra«. Imenoval ga je: klerikalni rabulist, klerikalni plenipontarius iz Ovijske hiše, patološka prikazen dr. Šusteršiča, politični mlekozobnež, »praktischer Geschäftskatholik«, blaženi najemnik prvega nadstropja Ovijske hiše, rekel je, da je navaden govornik, navadna duhovitost, navadna izomika, duševni voditelj tako malega kalibra, mu očital arogantnost, neprecenljivo žlobudravost i. t. d. Rekel je, »da se pri Šusteršičevem in njegovih samopašnih satelitov oblastnem vodstvu širi radikalno-demagogičska frakcija v

»Mislim na to, da je le malo dni v življenju, ki bi bili tako lepi kakor našnjie.

Srce moje je tolklo, da bi bilo še počilo od razburjenosti!

Prihodnjo nedeljo sem jo zopet videl in poslednjo zopet in tako vedno vsako nedeljo. Vodil sem jo na izprehode, v Rougival, Saint Germain, Maisons-Laffitte, Poissy, povsod, kjer navadno v okolici mesta potečejo ure ljubezni.

Mala vešča pa me je znala premeteno dognati do največje blaznosti.

Izgubil sem naposled popolnoma pamet, in tri mesece pozneje je postala moja žena.

Kaj hočete, gospod; človek je uradnik, sam na svetu, brez familije, brez pomočnika. Človek si domišlja, da je življenje z ženo paradiško lepo. In potem se poroči!

Od zdaj dalje pa se človek jezi in muči, od jutra do večera; žena ne razume ničesar, ne ve ničesar, blebete brez od-mora, poje, da človek obupa, pesmico Musette (Ah, pesmica Musette, kaka muka!), se prepira s prodajalcem premoga, pripoveduje hišnikovi soprogi vse skrivnosti gospodarstva, pove služkinji sosedo vse dogodke v spalnici, napravi soproga pri vseh liferantih dolžnega, in je polna muh, norih idej, nazorov, da človeku vstajajo

deželie... Jasni se med nami: Vzdržujejo življ zastopa dandanes na Kranjskem zgolj tolikrat ovadeno in ohraneno napredništvo. Danes pa napada g. Š. v organu dr. Šusteršiča napredno stranko in svoje nekdanje politične prijatelje. Kdo se je tedaj izpremenil? O tem ne more biti dvoma. Pri g. Š. se vrši »notranji prevrat« prerapidno tako, da mu njegovi nekdanji pristaši ne morejo slediti na ti poti. Na stotine njegovih nekdanjih volilcev, katerih zavednost je večkrat povdarjal, tudi nekaj misli in vé. Toliko jim g. —j— sme tudi danes koncedirati, akoravno posebno pri boju za novomeško gimnazijo niso na njegovi strani.

Za to gimnazijo se zanimajo ne samo Novo mesto, ampak tudi druga dolenjska mesta, katera žele svoji metropoli najlepši razvoj. Gorenjska ima svoj napredni Kranj, Notranjska svojo Postojno in Dolenjci hočemo imeti napredno Novo mesto. Neprizadeti in objektivno sodeči krogi smatrajo Šukljeto naskok na novomeško gimnazijo za osebno maščevanje. Preveč se je osebno zagrizel v to vprašanje, da bi mogel mirno in trezno soditi o njem. Nemo iudex in sua causa. G. —j— očita Novemu mestu dolgove za prepotrebne naprave, za katere si je kot poslanec sam prizadeval. Mesto je največ na njegovo prigovarjanje prevzelo delnic za Dolenjsko železnico za 28.000 K ter mnogo žrtvovalo za razne investicije, za most čez Krko, ki služi tudi Kandiji, 34.000 K itd. Ako se Kandija priklopi Novemu mestu, kar je želeli v interesu obeh krajev, potem se po našem mnenju na diskutirati vprašanje premestitve gimnazije v predmestje Kandijo, nikakor pa ne v šmihelsko občino. Ako Kandijanci ne stojé na preozkem vaškem stališču in se ne držé preveč osebnosti, se da vprašanje za obe stranki ugodno rešiti. G. —j— sicer grozi, da bodo izkoristili občinski zakon do pičice, vendar upamo, da vsi Kandijanci ne mislijo tako, da se bodo Š. grožnje na pristojnih mestih primerno uvaževale.

V Ljubljani, 24. junija.

Macedonsko vprašanje.

Iz Carigrada poročajo, da sta se avstro-ogrski in ruski poslanik dogovorila, povabiti vse velevalisti, da vplivajo na turško vlado pri izbiranju valijev za vilajete v evropski Turčiji. S tem hočeta poslanika doseči, da se v bodoče poverjajo odgovorna mesta v Macedoniji sposobnim in pravičnim turškim uradnikom. V ta namen je nastopil avstro-ogrski vojaški ataše poslaništva v Carigradu pred nekaterimi dnevi informacijsko potovanje po Macedoniji. Bil je v Solunu, ob bolgarski meji, potem v Nevrekopu ter v Djumi Bali. Spremljajo ga turški orožniki. Giesl hoče proučiti deželo, ljudstvo in razmere, da bode mogel podati poslaniku resnično sliko o Macedoniji, glede katere se piše po listih mnogo neresničnega in pretiranega. Macedonski odbor deluje neprestano, nabira tolpe ter ima celo v Atenah nekaj pododbor.

lasje pokonci in nespametnih predsodkov, da bi se človek iz obupa zjokal. Dà, gospod! Jokal sem naposled vedno, kadar sem govoril z njo.

Nehal je in globoko vzdihnil, vidno razburjen. Pogledal sem ga sočutno, tega revnega, nedolžnega moža, in mu hotel ravno odgovoriti, ko se je ustavil parnik. Bili smo v Saint Cloudu.

Mlado dekle, katero me je tako razburilo, je vstalo, da odide s parnika. Šla je blizu mimo mene ter me pogledala s hitrim smehljajem, z onim smehljajem, ki napravi moža norega.

Pohitel sem, da bi ji sledil; ali moj spremljevalec me je zadržal za roko. Z močnim obratom sem se iztrgal. Tedaj pa me je prijel za konec moje suknje ter me zadržaval, pri tem pa je neprenehoma klical: »Ne smete iti, ne smete!« in sicer tako glasno, da so se vsi ozrli na naju. Vsi okolu so se zasmijali in jaz sem stal pribit, besen, a brez poguma iz strahu, da bi se smešni prizor ne nadaljeval.

Parnik je odplaval dalje.

Mlado dekle je ostalo na mostu pristana ter osuplo gledalo, kako se peljem dalje. Moj spremljevalec pa si je mel zadovoljno roki ter mi zašepetal:

»Res, veliko uslugo sem Vam storil. Samo potolažite se.«

Razmere na Ruskem.

Naslednik umorjenega ruskega notranjega ministra Sipjagina, minister Plehve, je izprevidel, da je njegov prednik postopal docela nepravilno ter da je z nešetimi izgoni revolucionarno gibanje in odpor med narodom le še bolj netil in ga samo večal. Zato je sedaj začel ubirati druge strune ter hoče s pomiloščenji vplivati na razburjene sloje. Kakor se poroča, je dovolil mnogim, ki so bili tekom zadnjih dveh let izgnani, da se zopet povrnejo v mesta. Tudi javljajo iz zanesljivega vira, da je zahteval Plehve takoj po svojem imenovanju listo onih, ki so bili mej 30mesečnim uradovanjem Sipjagina iz večjih mest Rusije izgnani. Vse število teh izgnancev in število delavcev, ki so se morali vrniti v svoje vasi, znaša 60.000. Minister je takoj izpoznal, kolika nevarnost tiči v teh izgonih. Koliko je še nakopičenega smodnika med revolucionarnimi življi na Ruskem, dokazuje najnovejši, baje smrtonosni atentat na harkovskega guvernerja kneza Obolenskoga, ki je bil 20. t. m. dvakrat obstreljen. Prvi atentat nanj se je bil ponesrečil šele 30. m. m.

Po vojni.

»Times« poročajo, da je storil Botha vse, da bi se Buri mirno, brez vsakega protivljenja udali. Nagovarjal jih je, naj izroče radovaljno Angležem vse zakopano orožje, topove in streljivo, katerega je bilo baje že malo. Zadnje streljivo so dobili Buri po bitki pri Machadorpu. V distriktu Vryheid se je udalo 3413 Burov. Konji, katere so oddali, so bili že jako oslavljeni. Število Burov, ki so se še do zadnjega bojevali, je bilo nad vse pričakovanje veliko. Seveda je bilo med njimi tudi mnogo starcev in dečkov. Lord Kitchener je ostal včeraj samo 4 ure v Kapstadtu, potem je odpotoval z generalom Frenchom na Angleško. Pri tej priliki so mu izročili spomenico, priredili slavnosten banket, pri katerem je dobil v spomin na vojno častno sabljo. Angleška vlada je sklenila, da hoče dati kovati spomin-ske kolajne, katere bodo dobili vsi podčastniki in prostaki, ki so se bojevali vsaj 18 mesecev v južnoafriškani vojni. To je prva kolajna, ki se bo kovala pod kraljem Eduardom VII. Dne 21. junija je dospelo prvih 1000 mož, ki so ostavili Afriko po sklenitvi miru, v Southampton, mej njimi tudi polkovnik Hamilton, ki je izročil kralju mirovno listino. Angleži še dolgo ne bodo vsi doma, kajti ladije, ki so na razpolago, ne morejo prèpeljati več ljudi, kakor po k večjemu 3500 na teden, tako da bo prešlo več mesecev, predno bodo vsi doma.

Najnovejše politične vesti.

Splošno pomiloščenje se razglasi na Saksonskem po kraljevem pogrebu. Taka je bila zadnja želja kralja Alberta. Za dobrodelne in verske namene je zapustil oporočno 1½ milijona mark. — Avstrijski huzarji v Londonu. H kronanju angleškega kralja pride tudi deputacija avstrijskih huzarjev 12. polka, ki nosi ime angleškega kralja. — Nemški minister javnih del Thielen je šel v pokoj. Na njegovo mesto je imenovan general Budde. — Potovanje. bolgarskega kneza na Rusko je imelo baje poglobitvi namen, pridobiti dovoljenje za kraljevski naslov. Rusija bi se temu ne upirala, a glavno besedo ima Turška. — Igralci v Jockey-klubu grof Potocki, Szemere in Pechy, ki so bili obsojeni tudi na izgon, smejo ostati na Dunaju, ker jim je cesar kazni izpregledal. — Sklenitev francosko-italianske trgovinske pogodbe se je praznovala v nedeljo v Saint Maudé z velikim ljudskim banketom. — Lord Milner je prisegel kot guverner in najvišji poveljnik kolonij. — V francoski zunanji državni službi je zasledila vlada več svojih prikritih političnih nasprotnikov. Zaradi tega se zgode v kratkem velike spremembe med francoskimi poslaniki. — Grof Waldersee in lord Roberts. Lord Roberts je priredil bivšemu vrhovnemu poveljniku kitajske vojne, nemškemu generalu Walderseeju banket, na katerem je Waldersee proslavljal angleško junaštvo (!) na južnoafriškem bojišču.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. junija.

— Osebnost. Deželni predsednik baron Hein je sinoči odpotoval na Dunaj, da poroča na odločilnih mestih o dogodbah v kranjskem deželnem zboru.

— Splošno in enako volilno pravico je predlagal dr. Šusteršič z motivacijo, da se mora dati ljudstvu pravo da samo ureja svoje zadeve. Kako pa bi klerikalna gospoda pogledala, če bomo zahtevali, da se dá ljudstvu pravo tudi pri uredbi cerkvenih računov, da bo ljudstvo volilo cerkvene ključarje, ne pa župniki? Ti si dostikrat volijo celo analfabete, a vselej pa gotovo pokorne ovčice za cerkvene ključarje, da jim ne »medeje« računov, ki so navadno precej čudni, da ne rabimo primernejše besede.

— Zakaj obstruira dr. Schweitzer? Med klerikalnimi obstrukcionisti se je posebno odlikoval Šusteršičev koncipijent dr. Schweitzer, ki se je obnašal kakor kak pobalin na pasjem brodu ter pokazal, da je vreden tovariš dr. Žlindre. dr. Brejca in konsumarja Jakliča. Schweitzer je imel pa še poseben in sicer o seben vzrok delati obstrukcijo. Schweitzer je sicer po sodbi raznih fajmoštrov zrel za poslanca, a za advokata še ni zrel, ampak mora šele skušnjo napraviti. Seveda mu dela ta skušnja obilo skrbi. Schweitzer se mora pridno učiti, če hoče kdaj postati odvetnik, in ker bo moral že v kratkem to skušnjo delati, nima časa, da bi se posvetil svojim poslanskim dolžnostim. Ko bi moral revež nekaj tednov delati v deželnem zboru in v odsekih, bi ne utegnil študirati in bi moral skušnjo zopet odložiti, kar mu seveda čisto nič ne ugaja. Revež je tako že plešast do ušes, odvetniške skušnje pa še vedno nima. In tako se ni čuditi, da se je z velikim navdušenjem oprijel obstrukcije, da je razbijal, bobnal, regljal in trobental kolikor je mogel, samo da deželni zbor ne bo mogel delati in da bo imel dr. Schweitzer časa študirati za odvetniško skušnjo.

— Iz Velikih Lašč se nam brzojavljaja: »Ježeš, ježeš, ježeš, Jaklič — Benedik še ni izoliran.«

— Opozorjamo ljubljanske trgovce na neredni način, kakor se dostavljajo vabila za občni zbor trgovskega gremija. Nekateri trgovci še včeraj niso dobili vabila; drugi so ga dobili pa šele v soboto, namesto en teden pred občnim zborom. Tudi o tem, da bi se volil pomočniški odbor (Gehilfen-ausschuss), ni ne duha ne sluha. Najbrže se gotovi gospodje bojé slovenskih pomočnikov! Prosimo vnovič slavni magistrat, da poseže vmes in red napravi.

— Krščanska ljubezen v praksi. Pred nekaj dnevi se je v Ljubljani ustrelil pri firmi K. Theuer v Traiskirchnu uslužbeni uradnik Jos. Hofmann. Mož je živel v rednih razmerah in je torej brez dvoma, da si je končal življenje v trenutku duševne zmedenosti. Cerkvena nega pogreba vzlic temu ni bil deležen. Rečena firma je poslala sicer nekega uradnika v Ljubljano in ta je šel prosit škofa za dovoljenje, a kar je škof dovolil bratu duhovnika dr. Kreka, tega ni dovolil v tem slučaju. Pač pa je izdal omenjenemu odposlancu firme Theuer naslednje potrdilo: »Herr Josef Zhuher hat mich sehr flehentlich gebeten, ich möchte für Herrn Hoffmann, seinen Schwager, das kirchliche Begräbniss erlauben. Allein, da keine Beweise einer Geistesstörung, hiemit seiner Unzurechnungsfähigkeit vorlagen, konnte ich die Bitte leider (!!) nicht gewähren. Dr. Anton Bonaventura Jeglič, Fürstbischof. — Taka je ta krščanska ljubezen v praksi! Seveda, če se kak duhovnik v pijanosti obesi, kar se prav dostikrat zgodi, se to prikrije in se samomorilec z veliko slovesnostjo cerkveno pokoplje. No, s časoma pa bodo ljudje že prišli do tega, da je popolnoma vsejedno, če mrliča na zadnjem potu spremlja kak duhovnik ali ne. Tu in tam se že zgodi, da si kdo duhovniško spremstvo testamentarično prepove in taki slučaj, kakor je zgoraj omenjeni, le utrjuje mnenje, da je duhovniško spremstvo pri pogrebih gola formalnost in drugega nič.

— **Zdravniška zbornica kranjska.** Ker se zbornično obvezni zdravniki vkljub opetovanemu razglasu ne prijavljajo in odjavljajo zbornici, kakor zahteva zakon, sklenilo je predstojništvo zbornice, da se vsak zbornično obvezni zdravnik kranjskega okoliša, ki se ne prijavli ali odjavi zbornici, kakor zahteva zakon, kaznuje z denarno globo 50 kron. Dotični odstavek zborničnega zakona z dne 22. decembra 1891 se glasi: »Vsak zdravnik, ki se naseli trajno v zborničnem okolišu, javiti se mora zbornici in v teku 14 dni naznaniti vsako premembo svojega bivališča...«

— **Za gostovanje članov slovenske drame** se kaže čimdalje več zanimanja. Tudi obe zadnji predstavi na Vrhniki in v Škofji Loki sta v vsakem oziru prav lepo vspeli. — Vsaki dan prihajajo vabila raznih društev, katerim se ugotovi seveda toliko, v kolikor to dopuste razmere. Najbližje predstave vršile se bodo v Železnikih, v Brežicah na Štajerskem, v Kranju in v Kamniku. Vsled dopusta gospe Saše Dobrovolne bilo je treba študirati glumo »Kdor se poslednji smeje« in Koste Trifkoviča šaljivo igro »Srečno novo leto«.

— **Kresovi** so sinoči goreli na mnogih slovenskih gorah. Razgled z Grada in Rožnika je bil prav lep. Na Drenikovem vrhu se je zbralo jako mnogo ljudstva. Tudi na lepem potu za Franceljčevim posestvom je gorel kres.

— **Iz Šiške** se nam piše: Veselice pri Koslerju, katero priredi šišenska čitalnica v nedeljo dne 29. t. m., udeleževca pevka društva »Slavec« in »Ljubljana« in iz Št. Vida »Žirovnikov zbor«.

— **Samomor.** Zidani most je menda postaja za samomorilce. Včeraj dopoldne so izveli iz Savinje posestnika in ključarja Jakoba Gašperina iz Škofje Loke. Pri njem so našli vizitko in listek z napisom: »Tukaj končam jaz svoje življenje«. Kaj ga je gnalo v smrt, ni znano.

— **Predor skozi Karavanke.** Včeraj so blizu Rožeka slovesno vložili prvi kamen k obokanju železniškega predora. Slavnosti so prisostvovali tudi deželni predsednik, sekcijski načelnik Wurmb celovski in beljaški okrajni glavar ter mnogo kmetskega prebivalstva.

— **Bohinjsko jezero.** V zadnjem času pišejo različni slovanski časopisi mnogo o Kranjski in o njenih znamenitih krajih, letoviščih, kopališčih i. dr., kar je nedvomno sad IV. shoda slovanskih časnikarjev v Ljubljani. Vsi popisi vabijo izletnike v našo deželo, na Bled, v Postojno ali k Bohinjskemu jezeru. Danes pa smo dobili 18. številko Dillingerjevega časopisa »Reiseführer«, v katerem čitamo simpatičen popis Bohinja in belopeških jezer.

— **Nova stavka v Trstu.** Me-sarski pomočniki in učenci so ustavili delo, ravno tako tudi delavci v mestni klavnici.

— **Letošnji pomorski manevri** se bodo vršili blizu Pulja. Manevrom bo prisostvoval tudi cesar, a tujih vojaških in mornarskih atašeev ne bo zraven. Armada na suhem bo zasedla obrežje, a vojna mornarica se bo skušala vkljub temu izkrcati. Brambo obrežja bo vodil kapitan vitez Jedina.

— **Nesreča na električni cestni železnici.** Oton Heinz, 31 let star, rojen na Dunaju, arhitekt pri stavbeniku g. Filipu Supančiču in njegova nevesta gdč. Marija Asoli, stanujoča na »Zelenem hribu«, kupila sta si včeraj zvečer okoli 7. ure pri zlatarju Zajcu na Starem trgu poročna prstana. Bila sta že trikrat oklicana in sta se hotela v ponedeljek poročiti. Od urarja sta se odpeljala na »Zeleni hrib«, Heinz s kolesom, njegova nevesta pa z električnim vozom. Po Sv. Florijana ulicah je vozil Heinz za električnim vozom, pri postajališču poleg Samassove vile pa je ušel naprej in vozil pred električnim vozom, in sicer kakor pravijo voznik električnega voza in onega priče, izven tira električne cestne železnice, ki gre tukaj na levi strani ceste poleg hodnika, ki je precej nad cesto zvišan. Cesta je bila prosta in se Heinzu ni bilo treba nikomur izogniti. Kako se je zgodilo, se ne ve. Naenkrat je ležal Heinz pred električnim vozom in ta ga je vlekel kakih 60 korakov naprej, predno je mogel voznik Leopold Igljč ustaviti voz. Izvlekli so ga

izpod voza in prenesli v vežo mestne ubožnice in telefonirali po zdravnika in po rešilni voz. Med tem časom se je pripeljal mimo na kolesu vojaški zdravnik dr. Franc pl. Stransky, katerega so ustavili in poklicali k ponesrečencu. Zdravnik je konstatiral, da si je Heinz zlomil in zdrobil kost desnega stegna in da je poškodba zelo nevarna. Dr. pl. Stransky in policijski zdravnik dr. Illner sta Heinzu za silo obvezala nogo, potem pa mu je poklicani duhovnik dal poslednje olje in objednem pa ga je tudi poročil z navzočo nevesto. Poročni priči sta bili vojaški zdravnik dr. pl. Stransky in magistratni policijski svetnik Franc Podgoršek. Na cesti se je zbralo več sto ljudi, ki so ta žalostni prizor gledali. Heinz je bil pri zavesti. Po poroki so ga odpeljali z rešilnim vozom v deželno bolnico. Spremljala sta ga žena in policijski zdravnik dr. Illner. O načinu, kako se je nesreča pripetila, se ne ve nič zanesljivega. Voznik Igljč pripoveduje, da je Heinz vozil od Samassove vile kakih 50 korakov pred električnim vozom po cesti in ni on nikakor zavil na tir. Igljč je le videl, da se je Heinz, ko je bil še kaka dva metra od električnega voza, zvrnil pred električni voz na tir in da je kolo padlo na nasprotno stran. Tako pripoveduje tudi posestnik Franc Pakj iz Stranske vasi, ki je baje ves dogodek nasproti videl. Drugi spet pripovedujejo, da je Heinz vozil po železniškem tiru in da je prišel s kolesom v žleb relsov in se ni mogel pravočasno izogniti električnemu voru. V tem slučaju bi bil električni voz zadel najpopred v kolo in je gotovo poškodoval, tako pa je kolo nepoškodovano in je ležalo daleč proč od električnega voza na cesti. Čudno je tudi, da bi se bil Heinz, ki je imel pred seboj prosto cesto, in se je lahko izognil na desno stran ceste, vozil na levi strani, kjer je moral videti, da se na hodnik ne more izogniti. Morda se stvar pojasni. Heinz je danes dopoldne v bolnici umrl.

— **„Daj ga iblajtarja“.** Neki kmet je pripeljal po cesti za Toenniesovim zidom na Dunajski cesti voz mrve in ni hotel plačati cestnine. Tudi ni hotel ustaviti voza. Mitniški paznik Jože Lukman je tekel za njim in voz ustavil. Okoli voza so se nabrali ljudje, ki so še kmeta hujskali na paznika z besedami: »Daj ga iblajtarja«. Kmet se je res hotel lotiti paznika, pa je to preprečil policijski stražnik, ki je prišel mimo.

— **V senu zadušil** se je včeraj ponoči na Travnovem hlevu na Glincah 60 let stari, slepi berač Franc Stenovec iz Šiške. Vlegel se je pijan v seno spat. Zjutraj so ga našli z obrazom v senu ležati. Zdravnik je konstatiral, da se je zadušil.

— **Otrok se je izgubil.** Včeraj zvečer se je pri kresu na Gradu izgubila petletna deklica Tina Gogola. Mati jo je iskala ponoči okoli, pa je ni našla. Danes zjutraj je prišla domov. Neka gospa jo je našla samo in vzela seboj.

— **Pri plesu stela** sta se krojaški pomočnik I. Z. in slikarski pomočnik A. H. v neki gostilni v Cerkvenih ulicah. Vzrok je bil, da je Z. plesal z H.ovo ljubico.

— **Nezgoda.** Delavec Janez Nevec iz Domžal je včeraj popoldne na državnem kolodvoru ponesrečil. Odtrgalo mu je dva prsta leve roke.

— **Okraden pijanec.** Delavec M. Š. napil se je včeraj popoldne in se v pijanosti vlegel za neko mejo v Hradcekega vasi. Med spanjem mu je tat odnesel suknjč.

— **Tatvina.** Kuharju v hotelu »pri Maliču« je bila včeraj ukradena iz sobe srebrna ura z verižico vred.

— **Cirkus Amato** pride začetkom meseca julija v Ljubljano in ostane tukaj dlje časa.

* **Najnoveje novice.** Velik požar je razjdel mesto Kazan. Zgorelo je 12 okrajev. Škoda se ceni na več milijonov. — Dva električna vlaka sta trčila skupaj v Milanu. Ranjenih je 49 oseb, med njimi 7 smrtno. — Vojna ladja se potopila. Na kitajski vojni ladji, ki je plovila po Yang-tse, je nastala eksplozija, vsled koje se je ladja naglo potopila. Le dva moža sta se rešila, 150 mož, častnikov in mornarjev, se je potopilo. — Pri cerkvenem žegnanju v Zögersdorfu blizu Šoprona je nastal pretep, pri katerem je posredujoči orožnik ustrelil dva fanta in eno deklico. — Močan potres so čutili v soboto v Ka-

labriji. — Nova ruska železnica se začne graditi ob Volgi od Saratova v Astrahan. — Za spomenik cesarice Elizabete na Dunaju je darovala baronica Julija Rothschild 10.000 K. — Uniforma lekarnarjev je že po nekoč uvedena, in sicer delajo lekarnarji v višnjih talarjih. — Banka v Monte Carlo je imela dosedaj letos za 3.900.000 frankov manj dohodkov kot v istem času lani; zato odpusti polovico svojega osoblja. — Spomenik Rossiniju so slovesno odkrili včeraj v Florenci.

* **Tragedija oficirja.** »Agramer Zeitung« poroča: Valassa Gyarmatersko sodišče je obsodilo maja meseca preteklega leta c. kr. stotnika Julija Kocha radi poverjenja 800 K na 2 leti težke ječe in je izgubil poleg tega stotnik še svojo šaržo. Nesrečen je zaman zadrževal, da denarja ni vzel, marveč da mu je izginil na neumeven način. Sedaj, ko je bil Koch že eno leto v ječi, se je izpovedala njegova žena nekemu duhovniku, da je ona vzela soprogu iz denarnice denar ter ga zase porabila. Duhovnik je svetloval ženi, naj se javi sodniji, kar je tudi res storila. Pri preiskavi je bil glavna priča nesrečni soprog. Žena je mnogo jokala in prosila, naj jo obsodijo, ter je grozila, da se sicer usmrti z obema otrokoma. Obsojena je bila res na 6 mesecev ječe, moža so pa izpustili.

* **Ženo in sebe umoril.** V kraju Fužine pri Reki je trgovec Mandič sunil pri nekem prepiru svojo ženo z ostrim nožem v srce. Bila je takoj mrtva. Hčer, ki je priletela materi na pomoč, je težko ranila. Nato se je hotel Mandič ustreliti, a orožje se ni sprožilo. Vzel je torej nož, s katerim je umoril svojo ženo in si ga zabodel v trebuh ter čez tri ure umrl.

* **Mati proti sinu.** V Dunajskem Novem mestu so našli v četrtek bogato, večkratno hišno posestnico Terezijo Kohl mrtvo; obesila se je v svojem vrtu. Gospa Kohl se je tožarila s svojim lastnim sinom, a ker je pravdo izgubila, se je usmrtila.

* **Samomor častnika.** Baron Springk, častniški namestnik v Keszthelyju, je dobil zapor, iz katerega je ušel, hitel domov, vzel denar in si kupil revolver. Potem je šel v gledališče, da vidi svojo ljubico-igralko. Ko so prišli orožniki tja ponj, je bežal na ulico, potegnil revolver in se ustrelil. Baron Springk je bil zelo lahkomisljen človek in je že preje izjavil, da se umori, ko zapravi svoje premoženje.

* **Goljufija pri maturi.** Več dijakov kapoivarske višje gimnazije si je hotelo olajšati maturo. Ukradli so iz ravnateljewe pisarne naloge za pismeni izpit. A imeli so malo sreče ali malo spretnosti pri tem ter so jih zasačili. Pričela se je stroga preiskava in je bilo radi tega izmed 23 abiturientov 14 od izpita suspendiranih in je le 9 dovoljeno delati maturo.

* **„Od hudiča obsedena“.** Iz francoskega departementa Aveyronu javljajo: V Grèzes, v sirotišnici, ki je pod vodstvom duhovništva, živi že 12 let sestra Saint-Fleuret; sedaj pa je zbolela na čuden način. Domišlja si, da je od hudiča obsedena. Tekom vsakega napada kriči tako besno, da jo slišijo kmetje daleč na okrog. V takih trenutkih je preverjena, da jo grize in pali vrag. In autosugestija je tolika, da se pokažejo na dotičnih mestih telesa res nekatere opekline in sledove zob. Sestri Saint-Fleuret se naravnost gabijo vsi verski predmeti; ako le vidi križ, molitveno knjižico, sveto podobico ali kaj drugega takega, se takoj ponove strašni napadi. Čudno je, da ji take stvari niti ni treba videti, ampak jo celo sluti, ako je v njeni bližini. Nedavno jo je obiskal njen sorodnik, ki je postal pred kratkim duhovnik. Sestra mu je pokazala hrbet; ko jo je duhovnik vprašal, kaj to pomenja, je planila nanj ter mu je hotela oči izpraskati. Nuna govori bajte tudi več jezikov, o katerih pred svojo boleznijo ni imela niti pojma. K sreči živi blaznica že v XX. veku! V srednjem veku bi jo bili gotovo sežgali na grmadi.

* **Žena in krava.** Nekemu Rumunu je umrla žena, s katero je dolgo let srečno živel. Bil je nekaj časa žalo-sten, a jo je kmalu pozabil. Ne dolgo zatem mu zbolila krava, dobra molzna krava zbolila in nazadnje tudi pogine. A sedaj je Rumunec žaloval, jokal, krave ni mogel pozabiti. Zato ga je pop nekega dne poklical k sebi in mu rekel: »Ali se ne sramuješ, ženo, ki ti je bila celo življenje dobra in pridna, si kmalu pozabil, a za kravo tarnáš in jadikuješ brez konca in kraja!« — »Kako ne bi jokal in žaloval! Od smrti moje žene je prišlo že najmanj sedem ljudij ponujati mi svoje hčere ali sorodnice za ženo, ali misliš, da mi je le jeden ponudil kravo?«

* **Kanibalizem.** Iz Brislava v Novi Guineji se poročajo nečloveške grozovitosti, katere divjaki uganjajo z belokožci. Ženo naselnika Wolfa in njenega dojenca so s kolom ubili, več drugih težko poškodovali. Policija, ki je vso stvar preiskovala, je 30 divjakov ustrelila, 10 zaprla. V različnih krajih se dogajajo vsaki dan najgrozovitejši slučaj kanibalizma. Divjaki spravijo umorjene osebe v vodo in režejo potem od njih velike kose mesa, katerega kar surovega pojedo.

Društva.

— **Delavsko podporno društvo v Št. Vidu nad Ljubljano** je priredilo v nedeljo, 15. t. m. v Št. Vidu »pri Kraljiču« vrtno veselico in prid pogorelcem v Zdenski vasi. Posrečila se je vzpričo mnogotravnega obiska nepričakovano dobro. Naj zadostuje, ako izrekam novemu društvu za izbornu točnost in vsestransko požrtvovalnost popolno priznanje, katero mu je končno izreklo že občinstvo. Istotako je zbor še vedno »Žirovnikov zbor«, kateremu ni daleč okoli para, bodisi z ozirom na petje, bodisi z ozirom na vedenje in slogu. Prav nič se ne čudim, ako se proti takim pevcem dela po škofovi inicijativi misijon, ker bi bilo v resnici prelepo na svetu, ako bi človeštvo živelo v takem medsebojnem sporazumljenju, — vsaj mnogo cerkvenih paragrafov bi postalo brezpomembnih, ž njimi seveda pa tudi brezdna krščansko-katoliške bisage. Veselica za pogorelce je prinesla 100 K. Ako zasvira tamburaški zbor ter zazveni pod košatimi drevesi naša mila domača pesem — se Št. Vid prav nič ne zmeni, ako se »Slovenec«, takozvanemu organu za delavstvo in krščanstvo, ne zdi vredno natisniti vabila k veselici. Brez »Slovenčevega« obvestila se imamo še mnogo bolje, ker se potem zbero samo ljudje odkrite narave, brez zahrbtnosti, brez hinavstva, ljudje, ki ne mečejo denarja samo v cerkvene puščice, temuč razumevajo bedo in podporo revežem z vzvišenejšega stališča.

— **Tamburaško društvo „Triglav“** se snuje v Bohinjski Bistrici na Gorenjskem. Pretečni teden je bil prvi sestanek. Udov je že čez 20, sodelovale bodo tudi gospice. V osnovni odbor so izvoljeni gg.: Martin Humek, nadučitelj; Mijo Grobotek, trgovec; Dragotin Klander, knjigovodja trdke Krajnigg; Franc Mlakar, užiti uradnik; E. Barabas, stavbeni risar. Vse potrebno bode v kratkem oskrbljeno; pravila se tudi še ta teden predlože deželni vladi. Upamo da se v kratkem prične pouk. Na prvem shodu so bili vsi člani jako navdušeni zato, da bi se tudi pri nas v Bohinju kaj napredovalo.

— **„Trboveljsko pevsko in tamburaško društvo „Zvon“** priredi v nedeljo dne 29. t. m. ali v slučaju zelo slabega vremena, dne 6. pr. m. izlet v Žalec v Savinjski dolini, kjer se vrši veliki tamburaški koncert v gostilni gosp. Frana Hodnika v prid dijaškemu domu v Celju. Začetek ob 5. uri popoldan. Vstopnina za osebo 60 vin. Ker se čisti prebitek le v omenjeno dobro delo vporabi, naj slavno p. n. občinstvo blagovolno mnogobrojno se te veselice udeležiti in preplačila se hvaležno sprejemajo. Vstopnice pri blagajni.

— **Politično društvo „Pozor“** s sedežem v Ptuj izbralo si je za bodoče leto nastopne odbornike: gg. Zelenik Josip, predsednik; Brenčič Miha, namestnik; Dr. Jurtéla Franc, blagajnik; Zupančič Dragotin, tajnik; Suta Alojz, Dr. Horvat Tomaž in Mahorič Franc, odborniki; za namestnike pa gg. Šinko Jožef, Pintarič Aleksander in Muršec Janez.

— **Akademsko tehnično društvo „Triglav“ v Gradcu** ima svoj izredni IV. občni zbor v tekočem letnem tečaju dne 26. junija 1902 ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih s sledečim vspeodom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Čitanje zapisnika bratskega društva »Slovenec«. 3. Čitanje zapisnika brat. dr. »Ilirije«. 4. Odborovo poročilo. 5. Dopolnilna volitev. 6. Slučajnosti.

— **Slovensko izobraževalno društvo „Naprej“ v Gradcu** je v svoji izvanredni seji dne 19. rožnika t. l. sklenilo izreči velerodnemu g. dvornemu svetniku profesorju dr. Gregoriju Kreku u njegovo večletno uspešno delovanje v prid društvu svojo najprisrčnejšo zahvalo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 24. junija. Deželni predsednik baron Hein je dospel danes sem in imel dolgo konferenco z ministrskim predsednikom Körberjem glede dogodkov v kranjskem deželnem zboru.

Dunaj 24. junija. »Neue Fr. Presse« javlja, da je avstrijsko ministrstvo sklenilo, odpovedati trgovinske pogodbe ter je o tem obvestilo ogrsko vlado. Iz Budimpešte se poroča, da se snide jutri ogrski ministrski svet na sklepanje o tej zadevi.

Praga 24. junija. Končno je prišel deželni zbor do tega, da je volil odseke. Dr. Pacak je podal izjavo, v kateri je rekel, da je vlada prava mačeha za Čehe in da češki narod v deželnem zboru nima primerne zastopstva.

Budimpešta 24. junija. Veliko senzacijo vzbujala hišna preiskava, ki se je vršila pri članu magnatske zbornice Jos. Gallu, v hotelu „Pri angleški kraljici“. Gall je bil senatni predsednik pri najvišjem sodišču in eden voditeljev rumunskih Madjarov. Hišno preiskavo je odredilo sodišče. Čuje se, da so našli pri Gallu več rumunsko-iredentovskih spisov.

Beligrad 24. junija. Iz Skoplja se poroča, da je neki odpuščen turški orožnik, ki je bil dobil zavetje pri ruskem konzulu, ustrelil orožniškega zapovednika za Kosovski vilajet Derviš-effendija.

Berolin 24. junija. Vlada predloži državnemu zboru zopet nov načrt za pomnožitev mornarice.

London 24. junija. Radi bolezniki kralja Edvarda — ki ima baje raka — so se vse slavnosti kronanja, kakor tudi kronanje samo odložilo na nedoločen čas. Ta odredba vzbujala največjo senzacijo in splošno pobitost. Več zastopnikov vladarjev je že dospelo ter se bodo morali vsi vrniti.

Borzna poročila.

Dunajska borza

dné 24. junija 1902.

Skupni državni dolg v notah	101.65
Skupni državni dolg v srebru	101.55
Avstrijska zlata renta	120.80
Avstrijska kronrska renta 4%	99.75
Ogrska zlata renta 4%	120.70
Ogrska kronrska renta 4%	97.90
Avstro-ogrsko bančne delnice	158.5
Kreditne delnice	674.75
London vista	240
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.25
20 mark	23.43
20 frankov	19.09
Italijanski bankovci	93.90
C. kr. cekini	11.25

Žitne cene v Budimpešti

dné 24. junija 1902.

Termin.			
Pšenica za oktober	za 50 kg	K	7.86
Rž „ oktober	„ 50 „	„	6.53
Koruza „ julij	„ 50 „	„	5.06
„ „ avgust	„ 50 „	„	5.13
„ „ maj 1903	„ 50 „	„	5.13
Oves „ oktober	„ 50 „	„	5.80

Efektiv.

7 1/2 vinarjev ceneje.

Spominjajte se dljaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 20. junija: Josip Hofman, zasebni uradnik, 42 let, Kolodvorske ulice št. 28, se je vstrelil.
Dne 21. junija: Marija Metulj, delavčeva hči, 11 mes., Streliške ulice št. 15, jetika.
Dne 22. junija: Angela Sonc, voznikova hči, 1 mes., Cerkvene ulice št. 25, božjast. — Žiga Šubert, potovalec, 44 let, Dunajska cesta št. 2, kap. — Uršula Kukovičič, usmiljeva, 26 let, Raddekega cesta št. 11, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 20. junija: Ivan Goli, gostač, 71 let, naduha. — Mihael Maček, kamenolomec, 70 let, ponesrečenje. — Ivan Pedit, delavec, 45 let, prisad.
Dne 21. junija: Marija Osolnik, posestnikova hči, 11 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 806.2 m. Srednji kračni tlak 786.0 mm.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
23.	9. zvečer	737.8	17.8	sl. jzhod	pol. obl.	0.0 mm.
24.	7. zjutraj	737.8	15.2	sl. jzhod	sk. obl.	0.0 mm.
„	2. popol.	735.0	25.2	sr. jzhod	jasno	0.0 mm.

Srednja včerašnja temperatura 17.9°, normala: 18.6°.

Rodbine Pisch, Soklič in Palčić naznanjajo globoko užaljeni vsem sorodnikom, prijateljem in znanem tužno vest, da je njih preljubljena soproga in dobra mati, stara mati in tašča, gospa

Jožefa Pisch roj. Megušar

včeraj popoldne ob polu 5. uri, prevredna s sv. zakramenti za umirajočo, po kratki, hudi bolezni, vdana v Božjo voljo, mirno zaspala.

Pogreb predrage umrle bode v sredo, dné 25. junija, ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti, Hrenove ulice št. 6.

Sv. maša zadušnica služila se bode v župni cerkvi sv. Jakoba. (1460)

Ljubljana, dné 24. junija 1902.

(Mesto posebnega obvestila.)

V hiši št. 3 na Kongresnem trgu v III. nadstropju se oddaja s 1. julijem v najem 2 jako lepi, prijazni in dobro opremljeni (1452-2)

sobi

pripravni tudi za dva gospoda.

Najboljša studenčna sesalka na svetu!

Genial-sesalka

crpa vodo iz globokih studenčev skozi pod zemljo napeljavane cevi v visoko položeni nabiralnik. a (1088-8)

Prvi moravski zavod za vodo-

vode in izdelovanje sesalk

Ant. Kunz

c. kr. dvorni zalagatelj

Moravske Granice

(Mährisch-Weiskirchen).

Ne skisanim fillstrom

ampak

prijateljem humorja

priporočamo

„Navihance“

spisal

Rado Murnik.

Velika 8". Str. 229.

Vsebina:

Indijanci. — Iz Dragovega dnevnika. — Prisiljeno zelje. — Matura. — Nirvana. — Ata Žužamaža. — Čačkočkar pa Križkraz. — Peklenki napredek. — Zavozlan roman. (1456-1)

Cena 2 K 50 h, po pošti 2 K 70 h.

Založništvo L. Schwentner

v Ljubljani, Dvorski trg 3.

Išče se za tukajšnje špecerijsko trgovino komptoaristinja

zmožna slovenskega in nemškega jezika z lepo pisavo.

Ponudbe pod „Komptoaristinja 111“ poste restante Ljubljana. (1411-3)

Vničujte muhe

najnevarnejše prenašalke bolezenskih in kužnih tvarin. (415-105)

Najboljše sredstvo je ameriški

Tanglefoot

ki se dobi v vsaki boljši prodajalnici po 5 kr. pola.

Ženitna ponudba.

Mlad trgovec se želi zaradi pomanjkanja znanja seznaniti z 18 do 23 let staro gospodično, ki bi imela veselje do kupčije in nekaj premoženja.

Za diskretnost se jamči.

Prijazna pisma s sliko, koja se vrne, blagovolijo se nasloviti pod: „Resen značaj“

do 30. f. m. pošte restante, Ljubljana.

Pisma se dobe le proti nakaznici. (1440-2)

Razpis suplenture.

Na mestni nižji realki v Idriji, ki ima pravico javnosti in reciprocitete, je razpisana začetkom šolskega leta 1902/3

suplentura za prosto in geometriško risanje s slovenskim učnim jezikom.

Ako bi ne bilo izprašanih prosilcev, oziralo se bode tudi na neizprašane. Prošnje s potrebnimi prilogi je vložiti do 20. julija 1902 pri ravnateljstvu mestne nižje realke v Idriji. (1458-1)

Razglas.

Zaloga špecerijskega blaga iz konkurzne mase Rudolfa Petriča

bivšega trgovca v Ljubljani, kolikor se je nahaja v prodajalnici na Valvazorjevem trgu h. št. 6

se proda počez ofertnim potom

najboljšemu poučniku, katerega sprejme upniški odbor in potrdi c. kr. deželno kot konkurzno sodišče v Ljubljani. Omenjeno blago (in nekoliko prodajalniške oprave) je bilo sodno cenjeno na okroglih 5197 K.

Ponudbe je staviti le za vse blago skupaj in počez ter jih je doposlati najkasneje do dne 28. junija t. l.

na podpisane oskrbnika konkurzne mase. Priložiti jim je tudi 10%, omenjene cenitvene vrednosti za vadij.

Natančneje pojasnila daje pisarna podpisane konkurznega oskrbnika.

V Ljubljani, dne 20. junija 1902.

(1435-2)

Dr. D. Majaron, odvetnik.

Naznanilo.

v trgovini

Miroslava Robiča

na Pogačarjevem trgu šte. 1

se bo prodajalo

manufakturno in drobno blago, perilo

in zavratnice (kravate) itd.

po cenah, ki jih je določilo

sodišče.

(1407-4)

Trgovski pomočnik

špecerijske stroke, slovenskega, nemškega in laškega jezika zmožen, se sprejme takoj.

Urbana Weberja nasl. 1438-2 na Zalem logu, pošta Železniki.

Špage vsake vrste

domačega in tovarniškega izdelka, kakor tudi za vreče vezati, strovega konca, ponuja samo za preprodajalce ali večje odjemalce

Ivan Kordik

trgovina galanterije in drobnine na debelo in drobno (1457-1)

Ljubljana, Prešernove ulice št. 10-14.

Inteligenten mož

več več jezikov, išče službe oskrbnika. Razume se na vrtnarska, sadjarska, vinogradska ter kletarska dela, kar svedoči najboljša spričevala. (1445-2)

Ponudbe se prosi: Poste restante Opčina pri Trstu pod „oskrbnik“.

Majhno posestvo na prodaj!

Solidno zgrajena, z opeko krita hiša, urejena za gostilno in prodajalno, v Krtni hiš. šte. 57, preje last Jožefa Pajer-ja, dalje lepa, rodovitna njiva ob državni cesti v Prevojah, pripravna za stavbišče, se pod jako ugodnimi pogoji takoj proda.

Natančneje izve se v pisarni Marije Terezije cesta šte. 16 („pri Žvoklju“), nasproti Kolizeja. (1358-11)

Ges. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane jž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, v Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vari, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. Ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 41 m popoldne v Podnart-Kropo. Ob 10. uri po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (Ljubljana-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda). — **Proga v Novomestu in v Kočevju.** Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu-Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 08 m zvečer v Novomestu, Kočevje. — **Prihod v Ljubljano** jž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten in Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni vozovi I. in II. razreda), Inomosta, Franzensfeste, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka. Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, iz Lipska, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzaja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, iz Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakova, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. Ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 38 m zvečer iz Podnart-Kropo. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzaja, Budejovic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta. **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Osonni vlaki: Ob 8. uri in 44 m zjutraj, iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer, istotako. — **Odhod iz Ljubljane** drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 4. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m in ob 10. uri 25 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano** drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 5. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je krajevemu času v Ljubljani za 2 minute spredi. (1383)

Dobre cenene ure

s 3letnim pisanim jamstvom razpošilja zasebnikom prva tovarna za ure v Mostu

HANNS KONRAD

ekspozitna hiša ur in zlatnine

Most (Brux) šte. 64 Čučko.

Dobra nikelnasta remontoarka . . . gld. 3.75

Prava srebrna remontoarka . . . 5.80

Prava srebrna verižica . . . 1.20

Nikelnasti budilec . . . 1.95

Moja trdka je odlikovana s c. kr. orlom, ima

zlate in srebrne medalje razstav ter tisoč in tisoč priznanih pisem. (2758-54)

Ilustrovani katalog sestoji in poštnina prosto.